Сон

АвторЧе | AuthorChe

Фортепіано увісні нас чекає,
Коли заграємо ніхто не знає.
Тому скоріше поринай у сон,
Зіграємо мелодію в унісон…
Тільки ми, в одному сні,
Вчимося жити як тоді,
Коли не знали ніякого болю,
Коли ми мали душевну волю.
Коли митець наш розвивався,
Коли хтось вперше закохався.
Життя наше — мелодія незнана,
Страшна й водночас кохана.
Поєднані разом мінор і мажор,
Частинками соло, частинками хор
Неначе вітерець що віє в море
Приносить надію, забере горе.
Після трохи повчимося співати,
Різні октави без сумнівів брати.
А потім будемо просто чекати,
Щоб знову почати мелодію грати.
Ця мелодія переросте у любов,
А потім реальність,ти замріяний знов.
Чекаєш на вечір щоб знову піти,
В сон де любов, кохана і ти…

Вадим Ємельянов (AuthorChe)
Дата написання: 21.11.2021